

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 822/2019
11.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ахмети Хамдија, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојне дроге из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ахмети Хамдије, адв. Горана Стошића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 505/18 од 18.09.2018. године и Кж3 6/19 од 25.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ахмети Хамдија, адв. Горана Стошића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 505/18 од 18.09.2018. године и Кж3 6/19 од 25.03.2019. године, у основу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 505/18 од 18.09.2018. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици и преиначена пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К 69/17 од 02.03.2018. године, тако што је окривљени Ахмети Хамди оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од пет година у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 14.04.2016. године до 26.10.2017. године.

На основу члана 199. и члана 200. став 5. ЗКП, према окривљеном Ахмети Хамди продужена је и мера забране напуштања боравашта изречена решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1018/17 од 26.10.2017. године.

Окривљеном Ахмети Хамдију забрањено је да без одобрења суда напусти место боравашта на територији Општине Прешево и упозорен је да се против

њега може одредити тежа мера уколико прекрши изречену забрану и наложено да се једном у две недеље јавља надлежној полицијској станици ПС Прешево.

Наведена мера може трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, с тим што ће суд свака три месеца испитати да ли је даље трајање мере оправдано.

Окривљени је обавезан и на плаћање трошкова кривичног поступка, а на основу члана 87. од окривљеног је одузето 50.485,00 грама нето мање опојне дроге „Канабис“ која ће се по правноснажности пресуде уништити.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КжЗ 6/19 од 25.03.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Ахмети Хамдије, адв. Горана Стошића, адв. Слободана Стасевића и адв. Борислава Пупавца, а пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 505/18 од 18.09.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Ахмети Хамдије, адв. Горан Стошић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или пак исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП неоснован, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП).

Бранилац окривљеног Ахмети Хамдија, адв. Горан Стошић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, то јест да се правноснажне пресуде заснивају на доказу на којем се по одредбама овог законика не може заснивати одлука суда, јер је суд у току поступка користио „контаминирани доказе“, кесице са супстанцом које су биле предмет вештачења још у фази истраге, да је приликом вршења увиђаја од стране полиције незаконито поступано према траговима и доказима, а да не постоји ни један поуздан доказ да је биљна супстанца која се налазила на лицу места послата на вештачење.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Ахмети Хамдије, већ је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни два, последњи пасус образложења, дао веома јасне разлоге, које разлоге Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

С тога, и по налажењу Врховног касационог суда, доношењем побијаних пресуда није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек.

Имајући у виду да бранилац окривљеног, у конкретном случају захтев за заштиту законитости подноси због повреде одредаба члана 438. став 1. тачка 1) у вези става 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку, те да повреде ових одредаба нису предвиђене као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Ахмети Хамдије, адв. Горана Стошића, у овом делу оценио као недозвољен.

Захтев за заштиту законитости, поднет је и због повреде из члана 6. став 2. Европске конвенције о људским правима и основним слободама.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3), према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима.

Како подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни касациони суд нашао да у погледу ове повреде закона захтев за заштиту законитости нема прописани садржај.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**